

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy hóra . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
ahová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
ahová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Moloch.

Pécs, 1900. május 14.

Hogy mit ért a modern ember Moloch alatt, az olyan közismeretű, miképp szinte fölösleges szószaporításnak tetszhetik, ha még külön is akarnók hangsúlyozni, hogy az ilyen föliratu cikkben a hadseregéről akarunk egyetmást elmondani.

S valóban a folyton terjeszkedő militarizmus az a mesebeli szörnyeteg, a mely fölemészti a nemzetek erejét, elvonja a szükséges életnedveket az államélet egyéb szerveitől, a maga félelmetes haladásában utját vágja minden más öncélú haladásnak s nem elégszik meg azzal, hogy feneketlen gyomrába temesse millió, meg millió munkás kéznek, ezer meg ezer gondolkodó agynak produktumát, de a termelőképesre ügyet sem vetve már azon a ponton áll, hogy fölfalja magukat a termelő erőket is.

Mindenütt gazdasági válságokkal küzdenek a népek s a súlyos anyagi helyzettel számolniok kell az államélet összes tényezőinek, csupán csak a hadsereg képez kivételt, a mely nem törődve a folyton nehezede megélhetési viszonyokkal, változatlan étvágygyal követeli meg évről évre a folyton növekedő áldozatokat, úgy, hogy már föl sem tűnik az a gazdasági kép telenség, mikor minden hadügyi költség-

vetés előterjesztésekor arról beszélnek, hogy a legújabb költségvetés nem lépi át a *rendes növekedés* mértékét.

De hát meddig fog még növekedni ez a nemzetszipolyozó szörnyeteg, ha azt még az általános nyomoruság sem képes növekedésében megállítani és szinte örülnünk kell rajta, ha étvágya évről-évre csak pár millióval fokozódik? Nos hát az idén ebben a siralmas örömben sincsen részünk, mert most egyszerre husz millióval rugtatták föl a Moloch táplálására szükséges sarcot s bizony még majd örülnünk kell, ha ezentul ennyiben fog maradni a *rendes növekedés* mértéke.

A közös birodalmi fiókparlamenthez, a delegációhoz intézett trónbeszéd ugyanis hangsúlyozza, hogy a hadügyi kormányzat ez évben is *csak a legszorosabb szükség határai közt* állapította meg fokozott igényeit s a költség-többletek részben az előbb történt megszavazások folyamánai, részben pedig a tűzérési fegyverzet terén eszközöndő kísérletekre vonatkoznak. Tehát a husz millióval fokozott igények csak a *legszorosabb szükség határai* között mozognak, mi lesz hát akkor, mikor nemcsak kísérletezésre, hanem az új tűzérési fegyverzet tényleges beszerzésére kerül a sor?

Mert rövid időn belül ez is a *legszorosabb szükség határai* közt mozgó igény lesz s hozzá fog még társulni a tervbe vett óri-

ási mérvű létszám szaporítás is. Borzasztó csak elgondolni is mi lesz akkor a hadügyi költségvetés *rendes növekedésének* a mértéke. Hová gondolnak azok a zöld tollas nagy urak, meddig vélik még feszíthetni azt a hurt, a mely máris a patánásig van megfeszítve? Nem látják azt az általános elszegényedést, a mely már egész néposztályok szájából veszi ki a kenyeret s a mely tömeges kivándorlásra kényszeríti az ország lakosait, nemcsak a mostoha természeti viszonyok közt tengődő vidékekről, de már azokból az országrészekből is, a melyeket még csak röviddel ezelőtt is tejjel-mézzel folyó Kánaának volt szokás nevezni?

Akik mindig csak azt nézik, hogy mit csinálnak mások és soha sem mérlegetlik azt, hogy mit engednek csinálni a mi viszonyaink nekünk, azt szokták erre felelni, hogy a fegyveres béke más nemzeteket is nagy áldozatok hozatalára kényszerít s ha biztonságunkat, nagy hatalmi presztizsünket veszélyeztetni nem akarjuk, mi sem maradhatunk mögöttük a fegyverkezésben.

Persze a jó öreg Ezópus régen élt már s így a nagyzási mániában szenvedő urak el is feledhették a békáról meg az ökörről szóló mesét, a mely pedig nagyon ráillik a mi nagy hatalmi kapaszkodásunkra s éppen olyan pukkanásra vezethet, mint

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Dorner főhadnagy meséje.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Írta: Horkai Elemér.

Ott ültek a Gács Pisták ódon, várszerű kuriájának repkényvel befutott verandáján. A letűző nap aranyzímű sugarai, mind-megannyi amorette által kilőtt arany-nyil szinte belefurakodtak a repkényfolyondár úde zöld levelei közé, melyek mintha kéjes csókok szerelmi tüze lankasztotta volna le szárait, ernyedten hajtottak fejet a napsugarak tüzes csókja alatt.

Dorner főhadnagy mosolyogva nézte a verandán ülő hölgyeket, kik fehér, áttört vagy habos csipkedíszes keblü ruháikban maguk is valami kéjes ernyedtséggel ültek kerti székeikben. Egyikük sem szólt egy szót sem, mintha mindnyáját egy közös gondolat tartotta volna fogva. Hallgatag ajkakkal, szórakozott, révedező tekintettel kísérték egy a kert virágai között csapodáran röpködő pillangót.

Dorner főhadnagy, a szép nőhódító pedig valami álmatag gondolkozó tekintettel szemlélte az asszonyokat, mintha csak bele akart volna illeszkedni gondolataik keretébe, aztán hirtelen félbeszakította az asszonyokat fogva tartó varázslatot:

— Azt hiszem, folytathatjuk ott —

mondta — a hol önök hölgyeim most gondolataikban abbanhagyták!

A hirtelen hallatszó hangra, mint a felijesztett gerlek, megdöbbenve rázkódtak össze az asszonyok s e pillanatban kész voltak azt is elhinni, hogy kedvencük, ez az aranyujtásos, világoskék atillájú don Juan, gondolataikat is eltálálta.

Sajátságos védekező mozdulattal húzódtak meg ülőhelyeiken, szólni sem mertek, míg végre a kis Molárné dacosan emelte fel fítos orrát s szinte kihívóan mondta oda a főhadnagynak:

— Hogy akarja maga a mi gondolatainkat kitalálni Frici?

— Nem valami nagy boszorkányság — mondta Dorner főhadnagy cinikus mosollyal. — Százat mernék tenni egy ellen, hogy minden asszony, mikor gondolkozik, egyuttal ábrándozik is. S miről ábrándozhatnának önök hölgyeim, ha nem az ideáljairól, vagy tán elérhetetlen távolban látszó romantikus fellegvárakról, szóval mindolyan dolgokról, melyeket könnyen a »szerelem« című keretbe lehet zárni.

Nos s miután ma, ama szeretetreméltó társaságnak — melyet »keresztesi mese-kör« címmel alakítottunk, ma jourja van, tehat azt hittem, hogy jó lesz, ha mindjárt ott folytatjuk a mesét, a hol én közbeszólással félbeszakítottam gondolataikat.

— Cudar! — mondta enyelgő duzzogással Beldyné, ki valamennyi között leginkább gyűlölte Dorner főhadnagyot, már a mint a

keresztesi asszonyok általában gyűlölték azt az okosfejű huszár fiut.

Frici lekötözött mosollyal hajolt meg a szép asszony felé, aztán szinte célzatosan a lázadó Molárnéhoz fordult:

— Nem mondaná meg — a téma kedvéért — nagyságos asszonyom, hogy az előbb miről gondolkodott?

Molárné egy pillanatig szégyenkezve süttötte le szemét, de aztán, mintha hirtelen eszébe ötlött volna valami, nyílt tekintettel, szinte büszkén nézett a szép huszár szemé közé, aztán határozottan mondta:

— Magáról gondolkodtam Frici. Azt gondoltam, hogy vajjon az ilyen higgadt gondolkodásu, megfontolt cinikus emberek, mint maga, megtanulták-e életükben ismerni az igaz, tiszta, őnzetlen, szóval az ideális szerelmet? Dorner főhadnagy elkomolyodott.

— Mindenesetre ismertem ezt az érzést én is — mondta. — Mert hiszen volt nekem is első szerelmem s kezeskedhetem önöknek hölgyeim, hogy az első szerelem mindig ideális. S nem mi, az emberek születünk kéjenceknek, léhákknak, cinikusoknak, hanem maga a hétköznapi élet, a csalódások, a különböző emberek, kikkel együtt élni vagyunk kénytelenek, ezek tesznek bennünket ilyenekké.

A főhadnagy lágyvonásu arca szinte komorrá lett, míg ezeket mondta, az asszonyok pedig, kik az ő kényeztetett kedvencüket még nem látták ily komolynak, szinte ijedten tekintettek rá.

— S mondja Frici — kérdezte a höl-

az Ezopus békájának a fuvalkodása. Gazdag nemzetek, hol a vagyonosodásnak ezernyi forrása bőven ontja a segélyeszközt, hol ipar és kereskedelem virágzik, hol messze tengerentuli országok kincsei gyűlnek halomra, megengedhetik maguknak a nagy hadseregek tartásának fényűzését, a mely a gazdasági erők körforgásában megint csak a nemzeti munka gyarapodását mozditja elő; de mi, akiknek sem iparunk, sem kereskedelmünk nincsen, a kik a természet ezernyi szeszélyének kitett mezőgazdaságból tengetjük nemzeti létünket, botorul cselekszünk, ha évenként szaporodó milliókkal tömjük azt a Molochot, a mely ezeket végkép elvonja a nemzettől s idegen állam iparát, kereskedelmét táplálja velük.

Ha akármelyik önálló, független állam belső biztonságára való tekintettel, a nemzet zavartalan erőgyarapodásának biztosítására nagy áldozatokkal szervezi nemzeti védőerejét, ez még érthető, de minekünk a közös hadsereg? Egy tőlünk idegen állameszme, az összbirodalom, szolgálataira van rendelve, a mely mindig ellenségének tekintette Magyarországot külön államiságát; nyelve, lobogója, szelleme idegen tőlünk és ellenséges velünk szemben: honnét vegyük hát azt az önfeláldozó lelkesedést, a mely más nemzetekkel feledtetni azoknak az áldozatoknak a súlyos voltát, melyeket hadseregeik fejlesztésére és fönntartására meghoznak?

Minden nemzet büszkeséggel tekint hadseregére, a melyben nemzeti eszmájának, állami erejének megtestesítését látja; vajjon mi tekinthetjük-e ilyennek a közös hadsereget, a mely legfőbb akadályának, hogy Magyarország törvénybe iktatott állami szuverénitása nélkülözni kénytelen legfőbb biztosítékát, az önálló nemzeti hadsereget.

Bizony gazdasági helyzetünk nyomoruságos voltától eltekintve is, kétszeres

súlylyal nehezedik ránk minden áldozat, melyet hozni kénytelenítettünk annak a Molochnak, a melyről még azt sem mondhatjuk, hogy legalább nemzeti bálványunk, a melynek táplálása, ha botor rögeszme is, legalább nemzeti rögeszme.

Hírek.

Pécs, 1900. május 14.

Napirend 1900. május 15-én.

Naptár: kedd, május 15. — Róm. kath.: Zsófia. — Prot.: Mózes. — Görög-kel.: (máj. 2.) Athanáz. — Zsidó: Ijar 16. — Nap két 4 óra 26 perckor; nyugszik 7 óra 28 perckor. — Hold két este 8 óra 10 perckor; nyugszik 7 óra 50 perckor reggel.
Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe, helyenkint csapadék várható.

— (A főispánné állapota.) A napokban megirtuk, hogy br. Fejérváry Imre főispán Abbáziába utazott, a honnan vasárnap este tér vissza neje kíséretében. Mint azonban részvétellel értesülünk, a főispánné olyannyira gyengélkedő, hogy a főispán sürgőnyileg Abbáziába hívatta dr. Erreth Lajos kórházi igazgatófőorvost, a család házi orvosát. A főispán most természetesen gyengélkedő neje nélkül marad Abbáziában, a honnan most nem tudni, mikor tér vissza. Dr. Erreth Lajos igazgatófőorvos tegnap délután utazott el Abbáziába.

— (A női dalárda kirándulása.) A Pécsi Műkedvelő Női Dalárda — mint már megirtuk — folyó hó tizenkettedikén, szombaton délután társas kirándulást rendezett Abbáziába. A meghívott Pécsi Dalárdán kívül számos vendég vett részt a kirándulásban, mely a legvidámabb hangulatban úgy este tíz óráig tartott. A hölgyek két kiváló precizitással előadott énekszámát után, melyet a publikum frenetikus tapsal fogadott, a Pécsi Dalárda is két énekdarabot énekelt, melyeket a közönség szintén zajosan megtapsolt. Majd megkezdődött a tánc s a vig dalárok jó kedvűen ropták a táncot, míg végre úgy tíz óra tájban a táncestély oszlani kezdett. Magunk részéről csak üdvözljük az eszmét, mely ily társas összejövetelek által a női és Pécsi Dalárdát egymáshoz minél közelebb hozza.

— (Munkácsy-gyász.) A pécsi jogakadémia polgársága méltó módon óhajtván kifejezésre juttatni gyászát azon alkalomból,

hogy a gondviselés a legnagyobb magyar művészi, Munkácsy Mihályt magához hívta a földről, holnap, kedden délelőtt tíz órakor a lyceumi templomban gyászmisét mondat az elhunyt lelkiüdvéért. Az elnökség a gyászistentiszteletre meghívja a jogakadémia összes polgárait.

— (A pécsi m. á. v. altiszti kör ünnepélye.) A helybeli m. á. v. altiszti olvasó kör új helyiségének ünnepélyes megnyitása tegnap volt. Bár igen szűk körbe szorított, családias jellegű volt az estély, mégis a feszélyezetlen jókedv és bizalmas társalgás hosszú időre emlékezetessé tették az estélyt a vendégek és tagok előtt. E kedves estének megteremtője Brisits Géza m. á. v. tiszviselő, a kör új elnöke volt, kit — nemcsak eddigi rövid sikeres működése, de a vendégek és tagok iránt tanusított nyájas modora — a körben közkedvelt emberré tett. Az ünnepély programjának első számát Brisits Géza elnök válogatott szavakkal előadott megnyitó beszéde képezte, mely után Stubenwohl Gyula m. á. v. tiszviselő, olvasó kör tagjának »Néhány szó a mi Olvasó Körünk«-ről című felolvasása következett, mindkettőt a jelen voltak nagy tetszéssel fogadták. Ezután Barta Antal új raktárfőnök emelkedett fel szólásra s igazán tartalomdús szavakban mondtatta el felköszöntőjét a kör tagjaira és Wolleszky Károly állomástőnökre. Barta, ki új ember Pécsen s első alkalma volt a nyilvános szereplésre, szellemes beszédével a kör általános rokonszenvét nyerte meg. Ezt követőleg Wolleszky Károly állomástőnök meleg szavakban ecsetelte alantasai iránt táplált jóindulatát, melyet Stubenwohl Gyula köszönt meg a kör tagjai nevében. Majd pedig az örökké humoros és jókedvű dr. Jungmann Rezső pályaorvos mondtat felköszöntőt a jelen volt hölgyekre, kinek rövid, de velős mondókáját általános derűltséggel fogadták. A 42 terítékű bankett után, — melynek fogásait Kulin Henrik vasuti vendéglős szolgáltatta fel, kinek igaz magyaros és kitűnő konyhájáról csakis dicsőretekkel kell megemlékeznünk, — tánc következett. A jelen volt hölgyek neveit — tudósítónknak — a következőkben sikerült feljegyezni. Asszonyok: Schleerné, Löhr Györgyné, Schreiner Istvánné, Hebenstreit Jánosné, Kubinyi Sándorné, Korompay Antalné, Reinhardt Józsefné és Nagy Ferencné. Leányok: Potytyondy Mariska és Schleer Ninus.

gyek egyike — nem maradt lelkében nyoma annak a bizonyos első szerelemnek.

— Feltűnő nyomokat nem hagyott lelkemben, mert hiszen ezt is a kijózanodás követte, de egyes poétikus részleteire e szerelmemnek még gyakran ma is kellemesen emlékezem vissza. Különben jobb téma hiányában elmondom önöknek az én első szerelmem történetét. Jó lesz?

Jó, jó! — mondták az asszonyok egyhangulag s halk ruhasuhogással kényelembe helyezkedtek székeikben, valami szégyenkező mozdulattal huzzák maguk alá parányi abbé cipős lábaikat, aztán mély hallgatásba merültek.

Dorner főhadnagy elgondolkozva hajtotta fejét tenyerébe, úgy, hogy napbarnította, lágy vonású arcának csak érdekes profilja látszott, melyet valami daliás keretbe zárt, világoskék, aranysujtásos karja aztán sajtóságos lány, moll hangon kezdett bele a történetbe:

— Ha úgy néha, szinte megcsömörlötten a sok léhaságtól, emlékeim költeményes könyvében lapozgatok s régmúlt idők alakjai újra felevenedve, valami furcsa táncot járnak köröttem, egy alak válik ki közülük, egy név csendül füleimbe: Magda. Csak félve, óvatosan merem e nevet kimondani, mert olyan e név nekem, mint egy imakönyvbe préselt száraz virág, melynek szirmai a legkisebb érintésre elporladnak.

... Fialat, naiv lelkű gyerek voltam akkor. Lehettem olyan tizenhét esztendő, közvetlenül az érettségi előtt állottam s hazatértem vakációzni.

Fejem tele volt a legkülönfélébb tudományokkal, melyek még frissen lévén emlékeimben sajtóságos khaoszban tobzodtak agyamban. Szerelmemről akkor még fogalmam sem volt, a versírás volt minden bűnöm s ideáljaim netovábbja a kör négyzögüsitése, a perpetuum-mobile és a kormányozható léghajó feltalálása vala. Legkedvesebb olvasmányomat, Plátót bujtam egész nap s a nagy költőért való lelkesedésem paroxizmusában a legnevetésesebb esküket tettem le, hogy halálom órájáig Plátó példáját fogom követni. A fatalisták azt mondták, hogy ki ifjú korában Plátót imádja, férfi korában Cassanovává lesz s úgy látszik van valami jóslatukban, — mert Jupiter bűnömül ne vegye — én sem maradtam hű eskümhöz.

... Egy alkalommal ismét Plátót szorongatva a kezemben kint bolyongtam az erdőn s legkedvesebb citátumaimat ismételtettem, midőn a tisztásra érve, egy csodás nőalak tűnt szemeim elé.

Egy vadrózsa bokor előtt állott. Parányi alabastrom fehér kezeivel azon fádadozott, hogy a rózsaszínű szirma virágok egyikét letépje.

Hőféhér, habkőnyű mousselin ruhája, mint valami könnyed báránnyelű simult fenséges természetére, bal karjára fűzve tartotta kék szallagos, széles karimájú pásztor kalapját, míg a fuvó lanyha nyári szellő, csodás pajzán játékot üzött selymes, fekete hajának aláhullott fűrtelével.

Olyan könnyed, olyan poétikus volt az egész alak, mint egy lámpa ernyőre pingált amorette. Elbűvölve bámultam ezt a csodás jelenséget,

mely szinte vihart keltett nyugodt, sivár s a stoikus filozófiába bele fásult lelkemben. Egy pillanat alatt valami mély megvetéssel tekintettem önmagamon végig s e percben gyűlöltem Plátót s valamennyi egyéb filozofus mestereimet, kik írott költeményekkel, holt betűkkel tömték tele a fejemet s szinte örökre meggyűlölgették velem az élet legszebb költeményét: a nőt.

Ki tudja meddig fűztem volna gondolataimat, ha egy hirtelen, halk de éles sikoly fel nem kelti figyelmemet.

Az a csodás leányalak sikoltott, mert a vadrózsák egy tövise megszurta ujját, melyből most, mint a hóba esett csöreszayeszna, egy skarlátpiros vércsepp bugygyant elő. Nem tudom magam sem, mi történt e pillanatban velem. Valami addig nálam szokatlan bátorsággal ugrottam a fiatal leány mellé, hirtelen előrántottam a zsebkendőmet s beletakarva ujját, így fogtam fel azt a lassan alágördülő vércseppet.

Igy ismerkedtünk meg. Édes, poétikus szerelemmel telített napok következtek ezután. Néha napokon át órák hosszáig sétáltunk egymás mellett, eltelve egymásban való gyönyörködésünkkel, szótlannul, mintha csak lenge, könnyen romba dőlhető légvár lett volna boldogságunk, melyet a legkisebb szellőtől is félgettünk.

Este aztán a bucsunál, hosszan elmerengve néztünk egymás szemébe aztán valami éstvesztően mámorító, lélekzet fojtó csókban forrtak egybe ajkaink.

— **(Gyermek-előadás.)** Tegnap délután tartotta meg a »Pécsvidéki Tanítónők Egyesülete« a Ferenc József tanítók háza javára a pécsi polgári leányiskolában már kétszer előadott gyermek-előadását a színházban, s dacára a harmadszori megismétlésnek — mi különben közkívánatra történt — a poétikus s minden ízében bájos gyermekelőadást tegnap is zsufolt ház nézte végig. Megemlékeztünk már bőven eme előadásokról s az akkor elmondott dicséretünket csak még inkább fokozott mértékben juttathatjuk most a szereplőknek, kik valóban szépet és élvezetesen nyújtottak a publikumnak, mely nem is fukarkodott tapssal, elismeréssel. Az előadást a »Tavaszbredő« című poétikus kis daltéka nyitotta meg, ezt követte Tempa Mihály »Isten akarata« című költen ényének elszavalása. Majd Murai Károly kedves kis vigjátéka, »Az új nevelő« került színre, melynek szereplői szintén igen szép sikert arattak. A műsor többi számain s különösen Mike Ilona monológját, a bájos menuettet s a többi apróságot is igen rokonszenves tapssal fogadta a közönség. A midőn ismételten dicsérettel kell megemlékeznünk a jó cél érdekében buzgólkodó és fáradhatlan rendezőség érdemeiről, nem mulaszthatjuk el, hogy az élvezetes, bájos táncok betanításáért *Herczenberger* bácsinak, a zeneszámok precíz és összhangzatos voltáért pedig *Hoffer* Károlynak elismeréssel ne adózunk. A tegnapi színelőadás éppen úgy, mint a másik két előadás, igen szép erkölcsi és anyagi sikerrel jutalmazta a rendezőbizottság ügybuzgó fáradozásait.

— **(Elfogott gyilkosok.)** Bizonyára élénk emlékezetében van még olvasóinknak az a dárdai gyilkosság, mely a múlt évben történt s melynek két asszony esett áldozatul. A gyilkossággal annak idején egy északi ablak s fiut és később egy többszörösen büntetett rakszökevényt gyanúsítottak. Ha tény az, a mi tegnap történt, akkor a véletlen szeszélye folytán sikerült végre a dárdai gyilkosság igaz tetteit kézrekeríteni. Akként történt a dolog, hogy a Schwartz-féle pálinkás butikban két Pécsről hatóságilag kitiltott csavargó: *Kis József* és *Kis János* összeveszték egymással. A veszekedés zajára bementek a butikába *Leller Gyula* és *Viezer Gyula* volt csendőr, kik éppen akkor léptek be, midőn *Kis József* *Kis János*nak mondta: »Csak merj engem bántani, akkor tudom, hogy eljár a szám! Te vért

ittál Dárdán, de én majd vérell fizetek.« S ezután állítólag a feldühödött *Kis József* a legkisebb részletekig elmondta *Viezer Gyulának* a dárdai gyilkosság elkövetésének történetét. — *Viezer Gyula* aztán betelefonozott a rendőrségre, a honnan *Sárkány Ármán* tb. rendőrkapitány két rendőrrel a helyszínére ment s letartóztatta a csavargókat, kiket a rendőrségre vittek s nyomban megkezdtek kihallgatásukat. Itt azonban dacára a rendőrkapitány kereszt-kérdéseinek és vallatásának, nem vallottak semmit, úgy, hogy a rendőrség kénytelen volt a két csavargót a kir. ügyészséghez átszállítani. Hogy mivé fog fejlődni az érdekesnek ígérkezett ügy, azt eddig még nem tudni, mert kérdés az, hogy be tudják-e majd *Leller Gyula* és *Viezer Gyula* igazolni állításukat, melyeknek hitelét nem csekély módon megtingatja ez a tény, hogy a dárdai gyilkosság elkövetőinek fejére kétszáz korona jutalom van kitűzve.

— **(Felolvasás a szocialistáknál.)** Igen érdekesítő és társadalmi szempontból jótékony felolvasást tartott tegnap este dr. *Kordisch Béla*, volt gráci egyetemi tanár és reichsráthi képviselő, a helybeli szocialisták gyár-utcai helyiségében. Minden politikai vagy szocialisztikus irány nélkül egy amerikai utleirást olvasott fel dr. *Kordisch Béla*, ki maga a hőse az utleirásnak, melynek felolvasásával azt célozta dr. *Kordisch*, hogy a munkásvilágot óvva intse az Amerikába való kivándorlástól, mert — mint a felolvasó mondja — csak meddő küzdelem, vértizzasztó fáradságos munka vár ott az idegenekre, kiknek mindezek dacára betevő falatjuk is alig van. Dr. *Kordisch Béla* németül tartotta meg felolvasását, melynek lényegét aztán *Klein Béla* mondta el magyarul a szép számu hallgatóságának. A felolvasás után a helybeli kömivezek rendeztek szépen sikerült táncmulatságot a gyár-utcai helyiségben, melyet a legkisebb incidens sem zavart meg. A felolvasáson a hatóság részéről *Schultz Ferenc* rendőrkapitány jelent meg.

— **(Új hetivásárok.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Somogyvármegye területéhez tartozó *Nagygyárad* községben minden hét keddi napján sertésölhajtással egybekötött hetivásár tartassék.

— **(Nemzetközi diákszövetség.)** A főiskolai hallgatók közt világszerte erős

Ilyenkor otthon még mindig a magaslatos pillanat hatása alatt, kábultan döltem kicsiny, puritán egyszerűséggel berendezett szobáskám pamlagára s tele sirtam — ki tudja mi okból — alágördülő könnyeimel azt a zsebkendőt, melyet *Magda* ujjának vércseppje festett pirosra.

Ez volt az a boldog, soha vissza nem térő kor, melyben gyönyört okozott egy igénytelen mezei virág, az erdei patak halk csobogása, a falevelek sejtelmes zizegése, mi szinte természetes kíséretként tetszett nekem lelkem ideális érzelem világához.

Teljesen elhanyagoltam a tanulmányaimat, Plátót por lepté az asztalom s otthon azt mondták, hogy én egyszerűen megvagyok bolondulva.

Pedig lássák hölgyeim, nem voltam bolond, csupán szerelmes, ideálisan szerelmes, becsületesen, önfeláldozón s érdek nélkül, mert hiszen napok multak el, midőn még bucsu csókot sem kaptam, csupán *Magda* szeméinek egy szerelemtől elborult tekintetét, s egy igénytelen szarkaláb virágot vittem találkozásunk drága emléke gyanánt otthonomba.

S aztán egy szép napon mátha csomagolás, kocsiszörgés zaja riasztott fel a legdelebbi szerelmi almomból; vissza kellett mennem a fővárosba, újra megkezdeni tanulmányaimat s újra elővenni Plátót és a többi mestert stoikus filozófiájukkal együtt.

Szertefoszlott az álom, rideg kézzel ébresztett fel belőle a hétköznapi élet s aztán a fájdalmas válás, kétségbeesztő lemondás kö-

vetkezett, mely sebeket aztán beheggesztette, mohával lepte el az idő! . . .

Dorner főhadnagy elhallgatott, mintha még mindig emlékeinek ködfátyol képes világában élne, majd elborult arccal nézett körül.

Az asszonyok is mintegy közös vezényszóra, valami sajtáságos halk sóhajjal szakították félbe a csendet.

Isten tudja! Az ő lelkükbe is önkéntelen befészkelte magát annak a poétikus, ideális első szerelemnek emléke, a vágy az elérhetetlen ideál, a hétköznapi életben soha meg nem valósuló ábránd után.

— És nem látta többé viszont *Magdát*? — kérdezte a poétikus hajlamairól ismert *Béldyné*, szárazkodó, elborult arccal.

Dorner főhadnagy arca, mint valamely nyílt színen történt diszkrétváltozás folytán ismét az előbbi cinikus mosolyra torzult midőn válaszolt.

— Önkéntes koromban a tizenhetes huszároknál találkoztam vele, az első hadgyakorlat alkalmával. Pálinkát árult a legénységnek.

Mikor megpillantottam, szinte a lelkem sajgott bele. Önkéntelenül is megdöbbenve szóltam rá: »*Magda!*«

— Parancsol egy kis pálinkát önkéntes ur? — kérdezte felém tartva a poharat s már nyult is az oldalán logó kis lapos hordó után. De mikor szinte undorral fordultam el tőle, egykedvűen vállat vont, aztán rátámaszkodva a káplárom vállára, kiáltotta, megszokott üzleti hangon:

— Pálinkát huszárok! Ki iszik pálinkát?

mozgalom indult meg, hogy az ifjuság köztársadalmi támogatás a testvériség eszméjét előmozdítsák s támogassák s a hatalmukban álló eszközökkel a nemzetek közti béke és itélkezés nagy művét. A szövetség szervezete konzuli. Városunk jogászifjusága is magáévá tette az eszmét s már szervezkedett is. A napokban közöltük a jogászgyűlés választotta kilenc konzul nevét. E konzulok szombaton tanácskozáni, megválasztották *Makay Istvánt* igazgató konzulnak s *Fischer Ferencet* konzuli titkárnak. E konzulátus a nemzetközi diákszövetség hivatalnoki kara, melynek kötelessége, hogy az egyéni, avagy társas utazások alkalmával a diákságnak a távollevő nagyvárosokban kölcsönösen vendégbarátokat biztosítson, hogy minden lehető téren a diákságnak kedvezményeket eszközöljön ki, mi indirekte a felső iskolák hallgatóinak nem csekély szellemi gyarapodhatást jelez, a mennyiben tapasztalataikat a világ minden részében olcsó pénzen szerezhetik. A folyó évi augusztus hóban Párisban nemzetközi diákkongresszus lesz. E konzulátusoknak kötelességük ez utat egyengetni nagy buzgalommal, mert, ha van nemzet, mi vagyunk, kiknek e kongresszusra minél tömegesebben kell megjelenünk. Ott lesz az egész világ, rendkívül fontos tehát, hogy diákjainkban ott mutassuk meg, hogy uemcsak létezők, hanem, hogy a magyar ifjuság s így a nemzet, egységes, erős s méltó helyet foglal el a nyugati országok ifjusága, nemzetei között. Nem lehet tehát elzárkózunk, mikor az ifjuság, hogy minél több tagja jelenhessen meg Párisban, segílyt kér. Ez nemcsak a diákok, hanem a nemzet ügye is.

— **(Társas vacsora.)** A »Pécsi kath. kör« holnap (kedden) esti 8 órakor társas vacsorát rendez *Erreth János*nak, a kör elnökének tiszteletére. Egy teríték ára három korona. Jelentkezni lehet a kör vendéglősnél.

— **(Színészeink.)** Brassóól kapjuk a levelet. Színészeinknek nagyon jól megy a dolguk ott, a színházpártoló közönség nagy s mi a fő, buzgón el is jár a színházba. Még nem volt egyetlen egy alkalom se, hogy a ház üres lett volna, a mi bizony nálunk gyakran megesett. Most folynak a jutalomjátékok. Mint értesülünk, holnap, május hó tizenötödikén a mi kedves titkárunknak, *Nádasy Jósának* lesz a jutalomjátéka. Kívánunk hozzá minél nagyobb sikert. A szintársulat Brassóban e hó végéig marad, honnan átmegy *Sepsi-Szent-Györgyre* s ott játszanak néhány darabot, melyeknek befejeztével megkezdik a szünetet. A szintársulat új tagjairól igen kedvező híreket kapunk. Különösen kiemelik *Miklós* Ilonkát, a hősnőt és *Komlósy* Ilonkát, a naivát. Mint a brassói levél írja, különösen e két tag sokkal jobb, mint a tavalyiak voltak. Valóban kíváncsiak vagyunk. Látatlanul nem itélünk, mi csak majd akkor mondjuk el róluk véleményünket, ha láttuk őket játszani is.

— **(Plébános és anyakönyvvezető.)** Nem rég megirtuk, hogy *Sebestyén Imre* lacsuki állami anyakönyvvezető feljelentést tett a belügyminiszternél *Göts Sándor* lacsuki plébános ellen a miatt, mert az állítólag hevesen kikelt hívei előtt az anyakönyvi intézmény ellen s szinte fellázítja őket, hogy ne kössenek anyakönyvvezető előtt házasságot. A m. kir. belügyminiszter ez ügyben vizsgálatot rendelt el, melynek teljesítésére *Tormay Károly* alispánt a vármegye részéről, s *Hetyey Sámuel* megyéspüspök beleegyezésével az egyház részéről *Károly Ignác* apátplébánost küldötte ki. A napokban tartották meg a kiküldöttek Lacsukon a vizsgálatot, melynek során azonban a plébános részéről elkövetett lényegesebb hibát nem lehetett megállapítani s az egész dolog inkább személyes torzalkodásra vezethető vissza. A vizsgálatot teljesítő a felvett jegyzőkönyvet átteszik a megyés püspökhöz.

— **(Megölte a pálinka.)** A szülői gondatlanságnak, annak az eléggé nem büntethető nembánomságnak, melylyel némely szülő saját gyermeke iránt viseltetik, már

ismét áldozata van. Hercegmárokon történt, hogy Balatinác Jila hercegmároki lakos elment egy rokona Balatinác Márkó lakodalma és magával vitte hat éves fiát. Mikor a násznép úgy éjfél felé már javában mulatott, persze mindenki megfélemedezett a gyerekről, ki kilopódzott a konyhába s ott unalmában előkerítette a pálinkás üveget, melyből időközönként jókorákat húzott. A szerencsétlen fiu addig ivott, míg egyszer csak eltántorodva a földre rogyott s néhány pillanat alatt meghalt. A sok pálinkától agyszélhűdést kapott. A gondatlan szülők ellen megtették a feljelentést a bíróságnál.

— **(Agyonköpült kocsis.)** Kaszapovits Pál pécsi pécsi bérkocsis már néhány nap óta rekedtségben szenvedett, mi ellen egyik ismerőse azt ajánlotta, hogy valamelyik borbélynál köpültesse meg magát. Kaszapovits Pál megfogadta a tanácsot, bement egy helybeli harmadrendű borbélyműhelybe, hol a hatóságilag tilalom dacára tizenegy köpüt raktak a lábaira. Kaszapovits Pál a köpülés után hazament Makár-utca 8-ik számú lakására, hol ebéd közben hirtelen lefordult a székről s meghalt. Valószínű, hogy a köpülés következtében beállott nagy vérvesztéségtől szívshűdést kapott. — Ennek megállapítása végett holnap felboncolják a városi kórház hullaházába szállított kocsis.

— **(A katonai vezérkar utazása.)** Szombaton délelőtt 12 órakor érkezett a vezérkar Kaposvárról Szigetvárra, kiket a határon Hegyessy János főszolgabíró fogadott üdvözlőlvén őket és felajánlta az igaz magyar vendégszeretetet a vendégeknek. Beck tábornagy felelt erre, megköszönve a szíves fogadtatást és sajnálatát fejezte ki, hogy csak egy napig maradhat a városban. A vezérkar az ebédet és vacsorát a Polgári Kaszinó által átengedett helyiségekben költé el. A vezérkar vasárnap reggel utazott el Barcsra.

— **(Társulati közgyűlés.)** A Fekete, Pécsi és Egerszegi Vizlecsapoló Társulat ma délelőtt 10 órakor tartotta a vármegye közgyűlési termében évi rendes közgyűlését Ország Lajos társulati igazgató elnöke alatt. A közgyűlésen megjelentek továbbá Krasznay Jenő társulati titkár, a pécsi Nemzeti Kaszinó igazgatója, Jobst László dr. ügyvéd, Szuly János ügyvéd és a társulat kerületébe tartozó érdekelt községek kiküldött képviselői. Miután Ország Lajos elnök a közgyűlést megnyitotta, felolvasták az igazgatói jelentést, melyet a közgyűlés tudomásul vett. A múlt év folyamán csatornázások fentartására a társulat összesen hétezer ötszáz forintot költött, mely összegből a csatornahálózat hosszonnégyezer nyolcszáz tizenöt folyó méter hosszúságú rész rendeztetett és pedig a feketeviz-somogyi ág, a körösnyei csatorna, lecsapolással, továbbá befejeztetett a gyöngyösi medertisztítás, az almási víziszaplerakodásának tisztítása. Az okor csatornán kétezer folyóméter hosszúságú vonalon a meder a keresztiszelvénynek megfelelőleg teljesen rendbe hozatott. Az okorközi csatornán fenéktisztítás végeztetett. A folyó évben a medrek szükséges kiigazítása és tisztogatása, valamint az iszapolások eltávolítása és a partcsuszások megakadályozására a társulat tizenkétezer korona kiadást irányozott elő. A társulat folyó évre terjedő munkaterv: a feketeviz somogyi ágán partvédelem és földmunka, a körösnyei vizen folytatólag medertisztítás, a feketeviz baranyai ágon földmunka, a bükösi vizen a mederben mutatkozó iszap eltávolítása, az okor vizen partcsuszások kiigazítása és fenéktisztogatás. A munkaterv bejelentése után — mit a jelenvolt érdekelt községek képviselői és a közgyűlés megnyugvással vett tudomásul — Ország Lajos társulati igazgató a társulati vízmester beérkezett jelentései alapján bejelenti még, hogy az elmúlt év folyamán a következő szakaszok felvételét, illetve lejtmerését végeztette a társulat: a feketeviz somogyi ágán 28 km., a feketeviz baranyai ágán 16.6 km., a gyöngyösi csatornán 5.5 km., a

körösnyei csatornán 10 km., a pécsi viz csatornán 15.6 km. Hogy mily óriási munkákat teljesített a társulat az elmúlt évben, az kitűnik abból is, hogy az elmúlt évben körülbelül 16293 köbméterre rugott a kiemelt földmennyiség. Még néhány társulati belügy elintézése után a közgyűlés feltizenkét órakor véget ért.

— **(A feleség cselédkönyve.)** Az élet komédiái között gyakran megesik, hogy a férj és feleség összekülönböznek, meg is gyűlölik egymást és elválnak. A szegény néposztály asszonyai mit tehetnének ilyenkor mást, mint cselédkönyvet váltanak s elmennek szolgálni, hogy megélhessenek. Igen ám, de a cselédtörvény bölcs intézkedése kimondja, hogy cselédkönyv térjes nőknek csak férje beleegyezésével adható, vagyis ha a férj tiltakozik a cselédkönyv kiadása ellen, az asszony nem kap cselédkönyvet, nem nyerhet foglalkozást s bizony kényszerül visszamenni az urához s tőrni annak bántalmazásait. Egy ilyen ügy fordult meg a minap a megye közigazgatási bizottsága előtt. Be volt igazolva, hogy a férj neje eltartásáról nem gondoskodott, sőt vele brutálisan is bánt s mikor az elvált tőle és cselédkönyvet akart váltani, a férj nem egyezett bele azzal a kifogással, hogy menjen hozzá vissza az asszony, nála is megélhet. A közigazgatási bizottság azonban arra az álláspontra helyezkedett, hogy a férj csak azért tagadta meg beleegyezését, hogy a nő elől a megélhetés módját elvonja s az végre is kényszerüljön hozzá visszamenni s tőrni bántalmazásait s ez alapon a cselédkönyvet az asszonynak kiadatni rendelte.

— **(Erdőégések.)** Két erdőégés híre is érkezik hozzánk s dacára annak a körütekintő gondosságnak, melylyel a községek és az uradalmak erdőiket őriztetni szokták, mind a két erdőégést az ott dolgozó emberek vigyázatlansága okozta. Az első erdőégés Véménd községben történt, hol a község tulajdonát képező fiatal erdő égett le nagyrészen, mi kétezer korona kárt okozott. A tűz itt úgy keletkezett, hogy Kremmer János favágó rőzseszedés közben pipára gyújtva az égő gyufát eldobta, mitől csakhamar tüzet fogott a száraz falevelek tömege s néhány pillanat alatt már recsegve-ropogva az egész erdő rész borult lángokba. — A másik erdőégés Harkányban történt a fürdő közelében, hol Kovács Sándor gyüdi favágó okozta a tüzet. Mindkét vizyázatlan embert feljelentették a bíróságnál.

— **(Jelentés a vizről.)** A főmérnöki hivatal a Tettye forrás vizállásáról a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége i. hó 14-én reggel 20000 köbméter.

— **(Előléptetés.)** Dánay János, tamási kir. járásbírósi telekkönyvvezető, jelenlegi alkalmazási helyén, a IX. fizetési osztály harmadik fokozatába lépett elő.

— **(Babonás elmebeteg.)** A rendőrséghez tegnap beállított Keresztúri József, pécsi Pucher-utcai lakos, ki majdnem sirva panasolta, hogy az ő házigazdája boszorkánymester, ki még a falakon is atlát s az emberek szeméből olvas. Persze rögtön tisztában voltak azzal, hogy elmebeteggel van dolguk, kit hazakisértettek lakására és családja őrizetére bízták.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A Magyar-peterdi olvasókör alapszabályait és a kaposvári Törökves dalkör alapszabályait a m. kir. belügyminiszter a bemutatási záradékkal ellátta.

— **(Névmagyarosítások.)** Grünhut Antal pécsi illetőségű budapesti lakos, Grünhut Kálmán pécsi illetőségű erzsébetfalvai lakos saját, valamint kiskoru Ferenc fia, Grünhut Imre pécsi illetőségű bécsi lakos, vezetőkévének Gerő-re kért atváltoztatása belügyminiszteri rendelettel, megengedtetett.

— **(Megcsipett tolvaj.)** Stern Sándor, szent-lőrinci mészáros, már többször

tapasztalta, hogy üzletéből eltűnik egy és más tárgy. A napokban azután megleste a tolvajt és el is csípte Lakatos György személyében, a ki ellen a vizsgálat során kitűnt, hogy többeket is megkárosított s egyike volt a legveszedelmesebb bolti tolvajoknak. A megcsipett tolvajt egyelőre lakat alatt tartják.

— **(Az éjjeli örök panassa.)** Most hogy szó esett arról, miszerint a földművelésügyi miniszter a mezőőröket jófajta Werndl-féle puskákkal fogja felszerelni, a paraszt romantika ósdi tényezői, az éjjeli örök is szenvednek a modernizálás vágyában s instanciát menesztettek a vármegyéhez, melyben kérik, hogy régi bárdjaikat, melyekkel ma már sem ütni sem szűrni nem lehet, színtén helyettesítsék valami löfegyverrel. Tehát mélyen tisztelt megyei urak: puskát, puskát az éjjeli öröknek!!

— **(Ellopták az óraját.)** Tóbi Sándor karancsi lakos panaszt emelt a községi előjáróságnál, hogy nyitva felejtett szobájából egy eddig ismeretlen tettes duplafedelű ezüst óraját ellopta. A nyomozás során sikerült a tettest Varga János karancsi lakos személyében elfogni, kinél meg is találtak a lopott órát s ki — egyebet nem tehetvén — tettét be is ismerte. A tolvajt feljelentették a bíróságnál.

— **(Egy gyermek holtteste az ablakban.)** Szombaton, május 12-én Pusztán Dánielné, dombovári lakos azzal a panasszal állt be a dombovári főszolgabírói hivatalba, hogy reggel hét órakor egy két-három naposnak látszó, rongyokba burkolt csecsemő holttestét találták az ablakban. Miután nem tudják, hogy ki tette oda a holttestet, kéri a hatóságot, hogy ez iránt a vizsgálatot indítsa meg. A rejtélyes esetről jegyzőkönyv lett felvéve. És most folyik a vizsgálat, hogy kinek a telkét terheli az a sötét bűn.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy megyénk Gödre községében a március 26-dikáról elmaradt országos vásár helyett május huszonegyedikén pótvásár tartassék.

— **(Halálozások.)** Merényi Kálmán áll. elemi iskolai igazgató e hó 11-én d. u. 4 órakor, életének 48-ik, évében hosszas szenvedés után Kaposvárról meghalt. — Koch Péterné szül. Krebesz Karolin folyó évi május hó tizenharmadikán hosszas szenvedés s a halottak szentségének felvétele után elhunyt. Temetése folyó hó tizenötödiken délután 4 órakor lesz a Zöldfa utca 8. sz. gyászaházból. Az engesztelő szent mise áldozat az elhunyt lelkiüdvéért május hó tizenhatodikan reggel 8 órakor fog a belvárosi plebánia templomban a Mindenhatóknak bemutatni.

— **(Kaszinók a hazai iparért.)** Hegedüs Sándor kereskedelmiügyi miniszter az összes országos jellegű kaszinókhoz és szak egyesületekhez a helyi ipar támogatása ügyében felhívást intézett, melyben arra hívja fel figyelmüket, hogy helyiségeik berendezésénél lehetőleg hazai és hazai ipartermékeket szerezzenek be, miáltal a hazai ipar versenyképességét fogják dokumentálni. Azon esetben, ha a kaszinók berendezésénél a külföldi iparcikkeket célszerűbbeknek és szebbeknek találnak, forduljanak a kaszinók hazai iparosokhoz, akik versenyképesen fogják utánozni ezeket a tárgyakat is. Ezt a felhívást a miniszter avval indokolja, hogy a kormány iparfejlesztési tevékenysége egész sikert csak akkor arathat, ha a nagy közönség kellőképen pártfogolja az immár minőség és ár dolgában is versenyképes magyar ipar termékeit.

— **(Kiáott fal.)** A tolvajvilág legmodernebb vívmányai szerint követtek el a napokban Karancson egy lopást eddig még ismeretlen tettesek. Az éj leple alatt Kohn Dávid karancsi lakos házához lopództak s midőn körüljárva a házat, meggyőződtek arról, hogy odabent mindenki alszik, kiásták az istálló mögött a ház falát és Kohn Dávidnak a lakásából elemeltek ötvenkilenc korona készpénzt. A tetteseket most nyomozzák.

— **(Tolvaj az uradalomban.)** Főherceglakon a napokban a főhercegi uradalom kárára, az uradalomnak »erdősi« pusztajáról eddig ismeretlen tettesek egy száz korona értékű, nagy tejforraló üstöt elloptak. A tetteseket most nyomozzák s valószínű is, hogy mihamarább kézre kerítik őket, mert egy olyan nagy üstön feltűnés nélkül alig lehet tudni.

— **(Véres verekedés.)** Nem mulik el nap, hogy a vidéken baja ne akadjon a hatóságnak korcsmai verekedőkkel. S hogy a tegnapi napnak is meglegyen, a maga szokásos korcsmai verekedése, Varga Pál szakályi lakos az ottani korcsmában összeveszett Szili József gyulajóvancsi lakossal, ki aztán a harc hevében kést rántott, melylyel mellbe szúrta Varga Pált. A megsúrt ember sebe nem veszélyes ugyan, de mégis oly mérvű, hogy felgyógyulása hosszabb időt igényel. A verekedő ellen a felvétetett orvosi látlelet alapján panaszt emelt a bíróságnál Varga Pál.

— **(Tűz a vidéken.)** Tóth János tóttósi lakos háza a napokban éjnek idején kigyuladt s még mielőtt a megmentésére gondolni lehetett volna, a teteje porrá égett. Mint a tűz keletkezési okának kipuhatólása végett megindított vizsgálat megállapította, a tüzet a kémény helytelen építése okozta, melyet csak egy-egy téglás fal választott el a háztetőtől. A kéményben meggyuladt az ott összegyűlt korom s az ez által fejlődött hő a száraz zsindelyeket is meggyújtotta.

— **(Tolvaj a padlásán.)** Steret János rákosi lakos a napokban panaszt emelt a községi elöljáróságnál, hogy tőle valaki a padlásról nyolcvan korona értékű élelmiszeri ellopott. A tettes után megindított nyomozás során aztán sikerült a tettest Nagy István rákosi lakos személyében elfogni, ki beismeri tettét, de azzal védekezik, hogy a lopást részeg állapotban követte el. Védekezése dacára is, természetesen átadják a bíróságnak.

— **(Belehált a sebébe.)** Tragikus vége lett a napokban Vékényen egy korcsmai verekedésnek. Bence Mihály mázai lakos a napokban betért a vékényi csárdába, hol akkor már Szabó Imre, Pál István, Kovács László és Garai József magyar-egrégyi lakosok javában mulattak. Bence Mihály képe alkalmassint nem tetszett a már berugott embereknek, mert belekötötték a gazdába s mikor aztán a kötekedés már verekedéssé fajult, úgy megverték Bence Mihályt, hogy annak koponyacsontja beszakadt, belső vérzést szenvedett s néhány órai kínlás után behalált sebébe. A tragikus végű verekedés okozóit átadják a bíróságnak.

Művészet, irodalom

○ **Lévay Sárkáról.** Halmai Imre, a székesfehérvári színház igazgatója ezidőszert Sátoraljaujhelyen működik társulatával a közönség élénk partolása mellett. A társulat star-ja Lévay Sárka, ki bajos egyéniségével és temperamentumos játékával egy csapásra hódította meg a közönséget.

○ **Réthy Lina férjhez megy.** A pécsi színház megnyitása évében a Somogyi-féle színtársulat kedvelt tagja volt Réthy Lina énekesnő. Legutóbb a székesfehérvári színtársulat tagja volt Réthy Lina, ki most férjhez megy. Küffer Gyula nagybecskereki pénzügyigazgatósági titkár veszi el feleségül.

Törvénykezés.

A viszlói bérgyilkosság.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. május 14.

A múlt év október 25-dik napján az est sötétjében Viszlón a háza udvarán orozva lelőtték Balázs József korcsmárost. Az orgyil-

kosságról értesült csendőrség megindítván a nyomozást, letartóztatta Biró József, viszlói lakost és Kaszás János, raádi lakost, mint a kikre a gyilkosság elkövetésének gyanuja háramlott. Biró József, a ki rovott multu egyén, a csendőrök előtt beismerete, hogy Balázst ő gyilkoltatta meg Kaszás Jánossal, ötven forintot ígervén neki, ha Balázst elteszi láb alól. Kaszás tagadta a gyilkosság elkövetését, de alibijét nem tudta igazolni. Így kerültek vád alá ők ketten, kiknek ügyében ma kezdődött meg az esküdtszéki főtárgyalás a pécsi kir. törvényszéken.

A törvényszék következőleg alakult: elnök Simon József kir. törvényszéki bíró; szavazó bírák: Apor Lipót és Finkey Pál, kir. törvényszéki bírák, mint jegyző dr. Csánk Dezső kir. törvényszéki jegyző szerepelt. A védői tisztet dr. Toldi Béla és dr. Seeh Károly pécsi ügyvédek teljesítették.

Féltiz volt már, midőn a főtárgyalást megkezdheték, mert az esküdtek csak igen lassan gyűltek egybe. A főtárgyalás megnyitása után Simon József az esküdtek névjegyzékének felolvasásával megállapította, hogy Fehrich Lajos korcsmáros, Mihálovits Ferenc építész és Tóth Kálmán biztosítási hivatalnok esküdtek nem jelentek meg s így mindössze csak huszonhét esküdt jelentkezett szolgálattételre.

Az esküdtek kisorsolását megelőzőleg kihallgatta az elnök az általános kérdésekre a vádlottakat.

Kaszás János elsőrendű vádlott harminckét éves, reform. vallású, nős földműves, két gyermek atyja. Vagyontalan, lopásért jelenleg kilenc havi fogházra van büntetve, de ügye felebbezés alatt áll.

Biró József másodrendű vádlott ötven éves, ref. vallású nős földműves, egy gyermek atyja. Lopásért büntetve volt, mely büntetését Sopronban töltötte ki.

A vádlottak kihallgatása után következett az esküdtszék megalakítása, mely, miután a vádhatóság hat, a vádlottak képviselői pedig hét esküdt visszavetésével igénybe vették visszavetési jogukat, a következőleg alakult meg:

Ifj. Kópic Imre lakatos, Mihálovits György háztulajdonos, dr. Székely Ede ügyvéd, Morits Géza kádár, Horváth Dávid háztulajdonos, Engedi József rézműves, dr. Narancsik Károly ügyvéd (Dárda), ifj. Brásay Kálmán földbirtokos (Pellérd), Misángyi József kőműves, Antoni Gusztáv bányagazgatósági hivatalfőnök, Szeberth Nándor ügyvéd, Gundy György kovácsmester. Pótesküdték: Gadó Antal földműves és Novák Péter korcsmáros (Siklós).

Az esküdtek az esküt letévén, az elnök konstataulta, hogy a mára beidézett 11 tanu közül 10 jelent meg s jelenvan Jellachich István dr. törvényszéki orvos és a meggyilkolt Balázs József özvegye is.

A vád alá helyező végzés szerint az 1899. október 26-dika óta előzetes letartóztatásban és 1900. január 12-dike óta vizsgálati fogságban levő vádlottak közül Kaszás János a btkv. 278. §-ába ütköző gyilkosság büntette. miatt van vád alá helyezve s vádolatik többrendbeli lopásokból származó orgazdaság vétségével is. Biró József a btkv. 278. §-ába ütköző gyilkosság büntettére a 264-ik szakasz szerint minősülő felbujtással van vádolva s vádolatik többrendbeli lopással, jogtalan elsajátítással és közbiztonság elleni kihágással is.

(Kaszás János kihallgatása.)

Kaszás János megértette, mivel vádolatik, azonban nem ismeri el bűnösségét. Szapora beszédű elég jó benyomást keltő földműves, a ki folyékonyan és meggondolva beszél s mikor bűnösségét tagadja, szinte emelkedett hangon szól:

— Megkérem alássan a tekintetes királyi törvényszéket, én ebben a gyilkosságban olyan ártatlan vagyok, mint a ma született gyermek.

Kaszás 1899. október 25-én egész délig kint a raádi mezőn dolgozott, hol az őszi gabonát csépeleték el. Délben magához vette a puskáját és vadászni ment. Volt neki vadász

területe, fegyverengedélye azonban az időtáiban járt le s mivel egy lopási ügyben vád alatt állt, nem ujttathatta meg az engedélyt. Ezért a fegyverét elrejtve tartotta otthon is, hova hazamenvén, a fegyvert magához vette és elindult nyulat lőni a határba. Nemsokára lőtt is egy nyulat, melyet odaadott az utón Pap András nevű ismerősének, hogy vigye haza a házukhoz. Azután tovább vadászott s a mezőn látták Haraszi József és neje is, a kik ott kint dolgoztak. Majd ugy este öt óra tájban ismét lőtt egy nyulat, a mit Sipos József kanász is látott.

Ekkor elindult haza. Fegyverét azonban elrejtette a faluvégén egy szalmakazalba, mert a lakása az alsóvégen volt s ő előbb a szőlőjébe akart felmenni egy pohár borra s a fegyvert nem látta tanácsosnak magával mindenfelé hurcolni. Fel is ment a szőlőbe, de a pincét bezárta az apja s így nem juthatott borhoz. Eszébe jutott, hogy ha a viszlói tanitónak nyulat visz eladásra, áldomásul kap egy pohár bort is. Hát a nyullal, a mi nála volt, elment Viszlóba.

Viszlóra a rendes kocsitton ment s bár ott másnap vásár volt, még se találkozott, csak gyalogos és az est sötétjében fel nem ismert emberekkel. A községben a templom előtt ment el s először a tanítóhoz ment be. Az azonban nem vette meg a nyulat s ekkor a református paphoz ment s annak eladta a vadászszákmányt. Este nyolc órakor történt ez s mikor a paptól kijött, az utcán csak egy ember látta, a ki köszöntötte, de ő nem tudja, hogy ki volt. Egyenesen haza ment azon a kocsitton, a melyen jött s Raádra érve a faluvégén elővette a kazalból a puskáját s azzal lakására ment. A fegyvert szokása szerint a padlásra vitte, mert egy kis gyereke lévén, már azért sem tarthatta a lakásán, nehogy az játszik vele és valami szerencsétlenség történjék. Este még a postást is kereste, mert levelet várt Siklósról egy lejárt váltója ügyében s ekkor Kun Sándor nevű szomszédjával is találkozott. Majd lefeküdt és aludt reggelig s másnap hallotta, hogy Viszlón az éjjel Balázs Józsefet orozva agyonlőtték.

Váltója ügyében november 1-én bement Siklóra s itt tartóztatták le a csendőrök, azzal, hogy Biró József rávallott, miszerint az ő felbujtására, ki ötven forintot ígért neki, lőtte le Balázst. A siklósi Török-féle korcsmában találkoztak és ott beszélték meg a gyilkosságot. Kaszás először azt is tagadta, hogy van fegyvere, mert félt, hogy megbüntetik, mivel engedélye nem volt. Később azonban előadta a fegyvert a padlásról. Mikor Biróval szembesítették, az annyit vallott, hogy igenis ötven forintot ígért Kaszásnak, mondván:

— Verd meg, hogy behaljon!

Házkutatás is volt nála s akkor találtak több lopott tárgyra, melyeket azonban ő néhai Soós Pétertől, egy fegyházviselt embertől és Birónak is ismerősétől kapott eladás végett.

A vádlott Balázs Józsefet csak látásból ismerte; a tanitói és paplak szomszédságában levő házában sohasem járt. Csak a gyilkosság utáni napon ment Viszlóra s a kíváncsi néppel ő is be akart menni, de nem lehetett. A viszlói tanitónak mikor a nyulat kínálta, nem nevezte meg magát, csak azt mondta, hogy a nyulat Raádról, egy Marocsai nevű embertől hozza; mert ő nem akarta elárulni, hogy fegyverengedélye nem lévén, mégis vadászik. Biró Józseffel se jó, se rossz viszonyban nem volt. Tagadja, hogy vele a siklósi korcsmában gyakran együtt lett volna. Biró azonban haragudott rá, mert egy lopási ügyben néhai Soós Péter őt is, Birót is bajba keverte. Biró ezért vallott rá a csendőrök előtt. Alibijét, hogy már este kilenckor otthon volt, Deák József és Kun Sándor nevű szomszédokkal bizonyítja. Deák azonban ellensége, mert mikor, Deák két évig Sopronban volt, azt beszélték hogy ő Deáknét szereti. Szóval ártatlanságát igyekszik folyton bizonyítani s azt mondja, hogy

rá se volt az ötven pengő vérdijra szorulva, mert az apja tehetős ember.

Ezzel végetért a vádlott kihallgatása s az elnök öt percre felfüggesztette a tárgyalást.

(Biró József vallomása.)

A gyilkosságra való felbujtással vádolt Biró József nem ismeri be bűnösségét. Mikor Balázs Józsefet agyonlőtték, ő nem volt otthon; egyik szomszédjánál volt vacsorán. Tehát hogy miként történt az eset, nem is tud róla semmit. Azt vallja, hogy a csendőrök előtt csak azért ismerte be a felbujtást, mert nem bírta már a hosszas kihallgatásokat és haragudott Kaszásra, a ki egy lopásba őt belekavarta. Kaszással nem volt se jó, se rossz viszonyban. A siklói Török-féle korcsmában találkozott vele, de együtt nem beszéltek titokban soha. Balázs Józseffel sem volt rossz viszonyban. Az eset előtt pár héttel vett Balásztól két lovat; az árát, százhetvenkilenc forintot, nem fizette ki, csak öt forint foglalót adott reá. Balázs azt mondta, hogy József-napig kamat nélkül elvár a pénzért s ha arra sem bírja megfizetni, akkor kér csak kamatot. Irást nem kért az öreg tőle. Ő vitt neki váltót, hogy majd aláírja előtte, de Balázs így felelt:

— Ráérünk arra még, öcsém!

Elnök kérdésére, hogy haragudott-e ő az elhunyt Balázs Józsefre, a másodrendű vádlott tagadólágy válaszol. Mégis elmond egy tizenkét esztendővel ezelőtt történt dolgot. Akkoriban Balázs József Bodonyban volt korcsmáros. Ő, Biró József egy este a korcsma előtt volt, ott elaludt. Megverték s bevitték a korcsmába. A verést Balásznak tulajdonítja. Persze, hogy akkoriban haragudott rája, de aztán kibékült vele. Előadja azután, hogy a gyilkosság után, 1899. október hó huszonhatodikán hajnalban három órakor a csendőrök elfogták egész családjával együtt s elvitték a község házára, hol kivallatták őket. Másnap övét elbocsájtották, őt fogva tartották s a csendőrök bevitték Siklóra, Pécsre, Szegzárdra s vissza, mert a különböző helyeken revolvért, puskát stb. vett, vagy szerzett, a nélkül, hogy fegyvertartási engedélyre, vagy vadászterülete lett volna. Nagy gyanu merült fel, hogy a bűnlekként szereplő lámpa s permetező kanna bizonyos betöréses lopásoknál szerepeltek, bár ezekre Biró József azt mondja, hogy úgy vette őket. Balázs Józseffel vallomása szerint nem volt sok érintkezése, legutóbb lovat vett tőle.

(Az özvegy kihallgatása.)

A két vádlott vallomása után bevezették néhai Balázs József özvegyét.

Az általános kérdésekre elmondja, hogy 38 éves római katolikus, viszlói lakos, földművesnő, az elhunytak második felesége. A katasztrófa előtt körülbelül egy hónappal egy este, míg férje a hálószobában lefeküdt, ő körülnézett az udvaron s a kapu alatt egy embert látott. Meg is szólította azt, hogy mit keres ott, mire az köpenybe burkolózott s összehúzva magát, távozott. Az asszony utána nézett s a mint a rejtélyes alak az utat mutató fához ért, észrevette, hogy annál fegyver van. Bement s férjének elmondta az esetet, de nem indultak keresésére, hanem lefeküdtek. A katasztrófa napján pedig, vásár levén, két asszony volt náluk szállva. Bodáné, az egyik vendég asszony aznap este künn ült a kocsián, nehogy valamit elvigyenek róla. Balázs hívta őt be, de nem jött, hanem egy bujkáló alakra figyelmeztette a gazdát, hogy kárt ne szenvedjenek. Megvacsoráztán, egy tíz óra tájban az elhunyt küldte feleségét, hogy bontsa fel az ágyakat. A mint az egyikkel végzett, egy lövés dördült el, mire kiszaladt férjéhez. Az csak annyit mondott:

— Jaj Julcsám, végem van! — s feleségét átölelve lerogyott s meghalt.

Bodáné úgy beszélte el a dolgot neki, hogy férje kereste az ő említette bujkáló alakot s mikor szembekerült vele, akkor az lőtt. A gyilkos a kerten át ugrott meg.

Elnök kérdésére ő is elmondja a bodonyi

esetet, mely szerint a korcsma körül hárman voltak fegyveresen s férjétől kérték bort. Az azt felelte nekik, hogy van odabenn, a ki adjon s elment a templomba, onnan tartotta szemmel azt a három egyént. Majd ő ment a pincéhez s ezek jöttek utána. Férje ezalatt három falubeli embert hozott magával, kiknek segítségével a három közül Biró Józsefet sikerült elfogni s meg is verték. Innen gondolja, hogy Biró József haragudott a férjére.

Hogy a vádlottakat ki jelentette fel, azt özv. Balázs Józsefné nem tudja. Csak annyit tud, hogy a nagy jajveszékésre sokan futottak össze s megjöttek a csendőrök is.

Vallomására leteszi az esküt.

Elnök az idő előrehaladottsága miatt, a tárgyalást fél háromig felfüggeszti.

(A délutáni tárgyalás.)

Öt perccel háromnegyed háromnegyed három órakor folytatták délután a tárgyalást, mind ujra összegyűltek a tárgyalásra.

A tanuk közül délután elsőnek Baláss Pált hallgatták ki, a ki a meggyilkoltnak fia és örököse. Apja haláláról nem tud semmit. Hallomásból tudja, hogy apját agyonlőtték, mert ő kinn volt a puztán. Neki Soós Péter mondta el a szavai korcsmában, hol munka után vacsorált. Ekkor ment haza úgy éjfél előtt, mikor apja már meg volt halva és a folyosón feküdt, a hol a lövés érte. A csendőrök már ott voltak s ő nem is nyulhatott a halotthoz. Hogy apját ki gyilkolta meg, nem tudja és azt sem, hogy volt-e halálos ellensége. Biró József se jó, se rossz viszonyban nem volt az apjával. Hogy lovat vett tőle, azt tudja; de a feltételeket nem ismerte. Apja intézte a mezei munkát s ő a fia, megtette, a mit az apa parancsolt, de külső munkát nem kellett végezni, olyan gazdahelyettes-féle volt. Ezért mást nem kapott, csak együtt, közös háztartásban éltek s költőpénzt is kapott tőle. Mostoha anyjával a tanu jól élt és most is ott van náluk. A csendőrök előtt se tudott gyanus embert megnevezni, se Birót, se Kaszást. Azt tudja, hogy Biró ezelőtt tizenkét évvel összeveszett az apjával Bodonyban. Biró Józseffel nem volt bensőbb ismeretségben s bár egy lopási ügybe vele együtt belekeveredett, azért nem érintkeztek gyakrabban. Hat napig különben ő is le volt tartóztatva a gyilkosság után. Atyja életében már 41 hold föld volt a tanu nevére átírva. A tanu meghittetését mellőzték.

Balázs Pálné, szül. Radics Mária, a meggyilkoltnak menyje volt, a ki jó ember volt. Otthon volt a gyilkosságkor, a konyhában vasalt. Atyja kiment a folyosóra, hogy hálószobájába menjen. Egyszerre hallotta, hogy lőttek kinn s mire kiszaladt, apja már meg volt löve. Anyja volt mellette, a ki a falhoz támasztotta az öreget s azután segítségért kiáltott. Az öreg jó vagyonszerző ember volt, százhusz hold földet szerzett; de nem volt zsigori. Ha kérték tőle pénzt, adott nekik ruhára, vagy a mire kellett. Soha nem civakodtak. Mikor a lövés történt, tíz óra éppen elmúlt. Férje és az apja sohasem civakodtak. Neki sincs gyanuja senkire, hogy ki követte el a gyilkosságot. Az ő meghittetését is mellőzték.

Boda Lajos községi esküdt jelen volt Biró és Kaszás kihallgatásán Viszlón a község házában. Biró beismerte, hogy azt mondta Kaszásnak, hogy *bundázza ki a komáját*, ad neki ötven forintot; mibe Kaszás beleegyezett. Birót nem bántalmazták, meg se volt láncolva. Kaszás nem ismerte be a tettet, csak annyit, hogy Biró ígért neki ötven forintot, hogy üsse le Balászt.

Tanut szembesítették a két vádlottal, de Biró ekkor is tagadott. Tanu szerint a *»bundázza ki«* kifejezés csak megverést jelent, de nem gyilkosságot. A tanu vallomására megeskedtették.

Bakó Ferenc szintén községi esküdt, a ki előtt Dobos Mihály siklói lakost hallgatták ki a csendőrök, ki bevallotta, hogy neki

is ígért száz forintot Biró, hogy löjje le Balászt. De Biró József ezt tagadta. A tanu nem hiteltették meg.

Bódi János kisbíró hallotta Biró beismerését a csendőrség előtt, a Balázs *»kibundázása«* ügyében. A *»kibundázás«* tanuk szerint is csak megverést jelent. Ezt a vallomást Birónak szemébe is mondja. A tanu vallomására megeskedtették.

Ekkor négy órára járt az idő s az elnök tíz percre az ülést felfüggesztette. Szünet után a még hátralevő öt tanu hallgatták ki s az elnök a tárgyalás folytatását holnap délelőtt 9 órára halasztotta.

§ A dombovári véres sorozás. Dombovárton ez év március 14-én volt a sorozás, mely után a legények egy korcsmában mulattak. Itt összetűztek a túskepusztai legényekkel, kik közül Farkas József a verekedés hevében kést rántott és Tormágy Sándor naki legényt sziven szurta. A gyilkosság ügyében szombaton itélt a szegzárdi esküdtszék s a vádlottat felmentette, beigazoltnak vévén, hogy önvédelemből követte el tettetét. Az ítélet jogerős lett.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május hó 14-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.)

A képviselőházban ma folytatták a szeszkontingensről szóló javaslat részletes tárgyalását.

Nagy vitát keltett a nyolcadik szakasz, mely a szegedi szeszgyár számára a többi gyárok rovására nagyobb kontingenst állapít meg.

Visontai Soma tiltakozott a kiváltság miatt, melyet egy gyárnak adnak s felvilágosítást kért a minisztertől ennek indító okai felől.

Lukács László pénzügyminiszter erre azt felelte, hogy az intézkedés célja a szegedi szeszgyár megmentése.

Gajári Ödön, Visontai Soma, Polonyi Géza, Rakovszky István és Messlényi Pál szölkak még a szegedi szakasz ellen, melyet Lukács miniszter felszólalása után a többség elfogadott.

Ezután letárgyalták a javaslat többi szakaszait is s megkezdték a bórzeadóról szóló javaslat tárgyalását.

Ülés közben a karzaton megjelent Körber osztrák miniszterelnök is Széll Kálmán kíséretében.

TÁVIRATOK.

— A király részvéte (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből jelentik, hogy a király Eszterházy Mór gróf özvegyének Paar főhadsegéd által részvétét fejezte ki férje elhunytá fölött.

— Összeférhetlenségi bejelentések. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nagy Sándor cipész összeférhetlenségi bejelentést tett a képviselőház elnökénél Gajári Ödön ellen, aki igazgató a Nobel-féle dinamitgyár részvénytársaságánál, mely a hadügyi kormánylyal állandó üzleti összeköttetést tart fenn.

Ugyanily bejelentést tettek Kovács Géza és társai Münnich Aurel ellen a hernádvölgyi vasutnál s az urikány-zsilvölgyi köszénbánya-társulatnál elfoglalt igazgatói állás miatt és Láncoz Leo ellen a salgótarján-rimamurányi bányáknál elfoglalt igazgatói állása miatt.

— A kiknek jó szimatjuk van. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A főváros lipótvárosi kerületében Mezei Mór pártja erősen szervezkedik s ebből arra következtetnek, hogy ez ősszel képviselő-

választás lesz, mert azoknak az uraknak rendszeresen jó szimatjuk szokott az ilyesmi-ben lenni.

Munkácsyné köszönete. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Munkácsy Mihály özvegye megleghangu köszönő levelet intézett Perczel Dezsőhöz, a melyben háláját fejezi ki a magyar képviselőház részvételeért.

— **A transzváli háboru.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Timesnek jelentik Kronstadtól, hogy Krüger transzváli elnök Lydenburgba szándékozik menni, mihelyt Steyn oranjei elnök, aki e hó 11-én Botha tábornokkal elhagyta Kronstadtot, hozzá érkezik.

A pretoriai Volksraad zárt ülésen elhatározta, hogy Transzvál minden lakosának, bármilyen nemzetiségű legyen is, a módosított haditörvény rendelkezései szerint támogatnia kell a boerokat a köztársaság megvédésében.

— **Ítélet Tausanovics pörében.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tausanovics bűnpörében ma hirdették ki Belgrádban az ítéletet, mely Tausanovicsot okirathamisítás miatt könnyű rabláncra elítélendő öt évi börtönnel sújtja s így a már előbb rá kimondott büntetéssel együtt összesen tizenegy évi börtönbüntetést kell leülnie.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JOZSEF
kiadó.

12392. sz.

tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dárdaí kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kedves István vörösmarthy lakos végrehajtatónak Nagy Gyula vörösmarthy lakos végrehajtást szenvedett ellen 120 kor. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdaí kir. jbiróság területén levő, Vörösmarthy községben az 1368. sz. tjkvben felvett 2. sorsz. 1330/6. hrsz. ingatlanból Nagy Gyulát $\frac{1}{2}$ részre 242 korona kikiáltási árban, a vörösmarthy 1704. sz. tjkvben foglalt 626. hrsz. egész ingatlanra tehát az 1881: 60. t.-cikk 156. §. a) pontja értelmében Jankov Juliannát illető felére is 80 korona kikiáltási árban, a vörösmarthy 1888. sz. tjkvben foglalt 606/b hrsz. 339/b hrsz. egész ingatlanra az 1881: 60. t.-cikk 156. §-a d) pontja értelmében Jankov Juliannát illető $\frac{1}{2}$ részre is 814 korona kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi június hó 1. napján d. e. 10 órakor Vörösmarthy községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 24 korona 20 fillért, 8 koronát és 81 korona 40 fillért készpénzben, vagy az 1881: 60. t.-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. november hó 1-én 3333 sz. a. kelt lgazságügymin. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság, mint tlkvi hatóságnál, 1900. évi január hó 9-én.

Dr. Molnár albiró helyett:

Székács,
kir. albiró.

2729. sz.

Tlkv. 1900.

Árverési hirdetmény.

A dárdaí kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Stankovits Döme dárdaí ügyvéd utóajánlata folytán a végreh. árverés Abradovits Bogolyub, Abradovits Mladenné, Susnyarevits Milka baáni lakosok végrehajtást szenvedettek ellen 400 kor. tőke és jár. iránti végreh. ügyében az árverést a dárdaí kir. jbiróság területén levő, Baán községben az 1091. sz. betétben felvett A. I. 1—3. sorsz. zsellér birtokból Obradovits Mladenné, Susnyarevits Milka nevéen álló felerész hányadára 616 koronában megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900. évi június hó 26. napján d. e. 10 órakor Baán községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 61 korona 60 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 42-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, vagy az 1881. 60. cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál 1900. évi március hó 30-án.

Székács,
kir. albiró.

2551. sz.

Tlkv. 1900.

Árverési hirdetmény.

A dárdaí királyi jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Eckhárdt Mihályné Emling Katalin baáni lakos végrehajtatónak Brucker Kázmér baáni lakos végrehajtást szenvedett ellen 1100 kor. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdaí kir. jbiróság területén levő Baán községben a 885. sz. betétben felvett A. I. 1—8. sorsz. ingatlanból Brucker Kázmért illető fele részére 866 korona megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900. évi június hó 11-ik napján d. e. 10 órakor Baán községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 86 korona 60 fillért készpénzben, vagy az 1881: 60. t.-c. 42. §-a jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt igazs. ügy miniszteri rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881: 60 t. cikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál 1900. évi ápril hó 26-án.

Székács
kir. albiró.

Magyar Tőzeg- és Műtrágyaipar Részvénytársaság

Baranyamegyei vezér-képviselősege és tőzegtőzró-klozet berendezési vállalat,

==== PÉCS (Bazár-épület.) ====

T. cz.

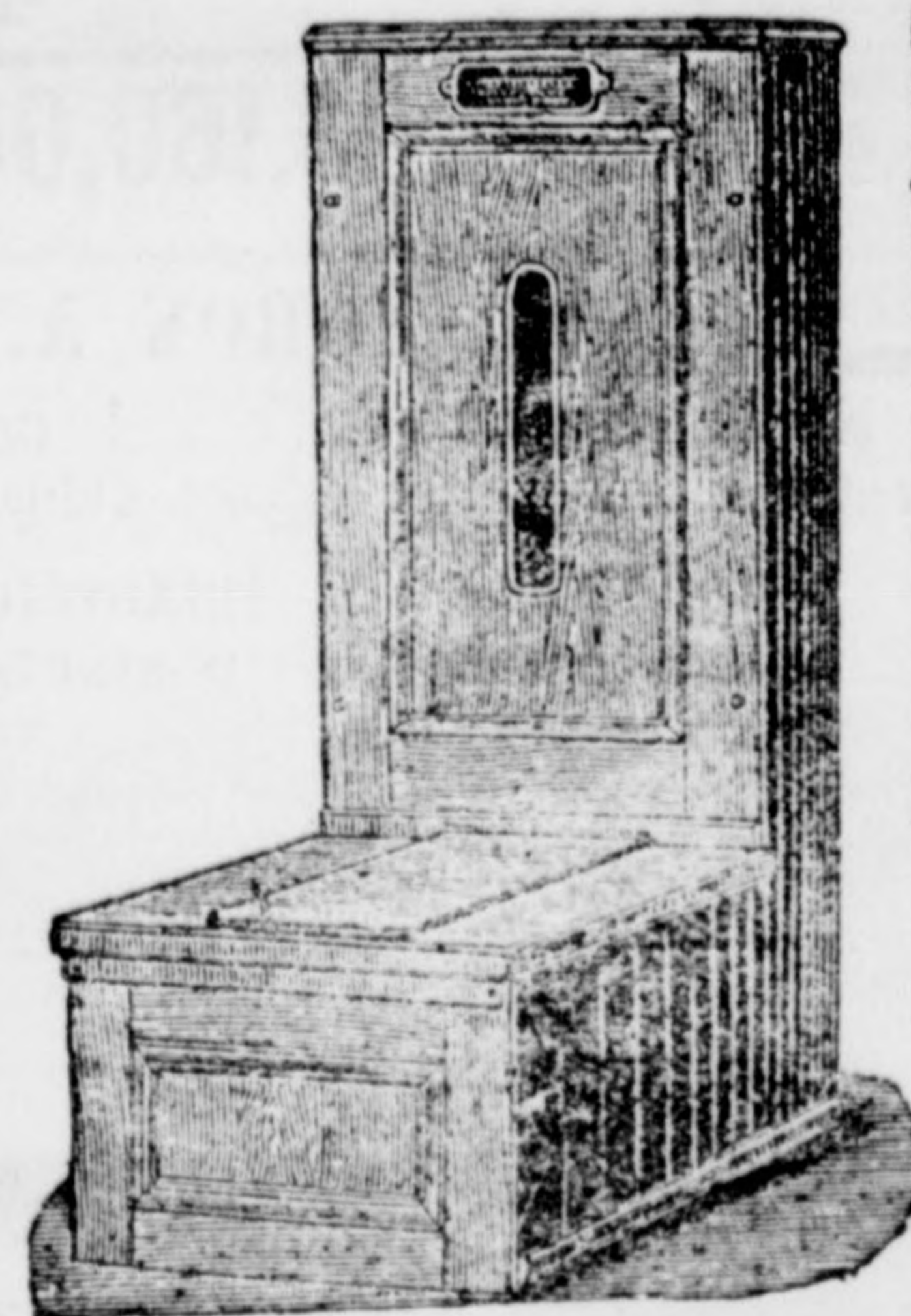
Van szerencsém tisztelettel értesíteni, hogy a Magyar tőzeg- és műtrágyaipar részvénytársaság budapesti cég, kizárólagos képviselőjét Baranyamegyére megszereztem, mely alkalomból bátor vagyok nagybecsű figyelmét önműködő tőzegtőzró-klozet berendezésekre, fertőtlenítő, szagtalanító és izoláló tőzegporra, valamint istálló alomszerű szolgáló tőzegalomra felhívni.

Ide csatolva tisztelettel átnyujtom kivonatos árjegyzékemet, melylyel kapcsolatosan a következőket bátorodom előadni:

szabadalmazott önműködő tőzegtőzró klozetjeim alkalmazása mellett az emberi ürülék szagtalanított és fertőtlenített tömeggé alakul át; első minőségű tőzegporom egyedül alkalmas a jelenlegi klozet-berendezéseknél fennálló türethetetlen állapotok megszüntetésére.

a tőzegpor továbbá a legjobb izoláló réteg jégvermeknél, valamint egyéb építkezéseknél;

a tőzegalom mint istálló alomszerű még a legmesszebb menő igényeket is kielégíti.

Kiemelni bátorodom, hogy a tőzeg-klozetek alkalmazása mellett a pöczegödrök feleslegessé válnak és azok költséges tisztítása is megszűnik. Továbbá megjegyzem, hogy klozetjeim rendszeres alkalmazása mellett úgy az ürülék szagtalanításáért, mint a klozetszerkezetek kifogástalan működéséért teljes szavatosságot vállalok. Helybeni irodámban mintaraktárt tartok és igen örvendenék, ha nagybecsű látogatásával megtisztelni méltóztatnék, hol is mindennemű felvilágosítással szívesen szolgállok, vagy pedig szíves felhívására készséggel teszem tiszteletemet, hogy helyszíni felvételek alapján javaslatokat terjeszthessek elő. Midőn azon reményemnek adok kifejezést, hogy t. Czimet vevőim közé lesz szerencsém sorozhatni, maradok pontos kiszolgálásról már előre is biztosítva

kiváló tisztelettel]

Magyar Tőzeg- és Műtrágyaipar Részvénytársaság
vezérképviselősege és
tőzegtőzró klozet-berendezési vállalat
PÉCSETT, Bazár-épület.

A kihordásról a vállalkozó gondoskodik.

Pécs városában eddigelő 100 drb tőzegtőzró klozet van használatban.

1680. sz.

Tlkv. 1900.

Árverési hirdetemény.

A dárdai kir. járásbíróság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dvornics Nikola, mint kk. Dvornics Kósza képviselője végrehajtónak Kapetanovits Milivoj kácsfalui lakos végrehajtást szenvedett elleni 22 k. 20 f. tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. bíróság területén levő, Kácsfalu községben az 594. sz. betétből a kácsfalui 650. sz. betétbe átvitt s ott A. I. 471/2. és 471/3. hrsz. alatt felvett urbéri birtokból, mely ingatlan jószágtest jelenleg $\frac{2}{3}$ részben a kácsfalui gör. kel. szerb egyház és $\frac{1}{3}$ részben a kácsfalui róm. kath. egyház tulajdonául van felvéve — azon $\frac{1}{3}$ részre, mely Kapetanovits Milivoj végrehajtást szenvedett nevében állott 334 korona, továbbá a kácsfalui 594. sz. betétben A. II. 1—12. sorsz. ingatlanból Kapetanovits Milivoj $\frac{1}{3}$ részére 368 korona, végül a kácsfalui 594. sz. betétben felvett A. III. 1—2. sorsz. egész ingatlanra a végreh. törv. 156. §-a alapján, tehát a tulajdonostársak, Kapetanovits Dobren $\frac{1}{3}$ és Kapetanovits Matia kiskoru $\frac{1}{3}$ részére is 282 korona megállapított kik. árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi június hó 6-ik napján d. e. 10 órakor Kácsfalu községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 33 kor. 40 fil., 36 kor. 80 fil. és 28 korona 20 fillért készpénzben, vagy az 1881: 60. t.-cz. 42. §-a alatt jelzett árfolyammal számított s az 1881-ik november hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt Igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. bíróság mint tlkvi hatóságnál, 1900. évi április hó 15-ik napján.

Székács,
kir. albiró.

Szép erős hasított, két méteres

tölgyfa karót

szállít jutányos árban

Marton Miksa

fakereskedő

Pécsett, Szigeti ország-ut 33. szám.

Telefon-szám 88.

Egyben ajánlja nagy raktárát szép asztalos anyagokban, épület-, metszet- és tűzifában, aszfalt-, kátrány-, elszigetelő lemez és carbolineumban. — Aszfalt elszigetelő máz nedves falak szárazzá tételére.

Az összes 50.000 nyeremény **JEGYZÉKE.**

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetb.: **1.000,000 korona.**

A nyeremények részletes beosztása a következő:

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Korona
1 jutalm	600000
1 nyer. b	400000
1 . . .	200000
2 . . .	100000
1 . . .	90000
1 . . .	80000
1 . . .	70000
2 . . .	60000
1 . . .	40000
3 . . .	30000
1 . . .	25000
7 . . .	20000
3 . . .	15000
31 . . .	10000
67 . . .	5000
3 . . .	3000
432 . . .	2000
763 . . .	1000
1238 . . .	500
90 . . .	300
81700 . . .	200
3900 . . .	170
4900 . . .	130
50 . . .	100
3900 . . .	80
2900 . . .	40

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**

Nyujtsunk kezet a szerencsének!
Már sokan szerencsések lettek egy nálunk vásárolt sorsjeggyel!

Az egész világban a legnagyobb esélyekkel bíró magy. kir. szabad. osztálysorsjáték legközelebb újból megkezdődik.

100,000 sorsjegyre 50,000

pénznyeremény jut, tehát az oldaltálló nyereményjegyzék szerint a sorsjegyek felét pénznyereménnyel huzzák ki és egy külföldi sorsjáték sem képes aránylag ily nagy nyereményeket felmutatni, mint a mi magyar osztálysorsjátékunk.

Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben

egy millió korona.

Egészben tizenhárom millió 160,000 korona lesz kihuzva és az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az eredeti sorsjegyek tetszerű árai az I. osztályhoz:
egy nyolcad ($\frac{1}{8}$) frt — **.75** vagyis **1.50** korona
egy negyed ($\frac{1}{4}$) „ **1.50** „ **3.—** „
egy fél ($\frac{1}{2}$) „ **3.—** „ **6.—** „
egy egész ($\frac{1}{1}$) „ **6.—** „ **12.—** „

utánvét mellett vagy az összeg előleges be- küldése ellenében. Hivatalos tervezet díjtalanul. — Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre, tekintettel arra, hogy a huzások f. é. május hó 17. és 18-án lesznek

f. é. május hó 17-ig

kérünk hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa

BANKHÁZ

Budapest,

V., Váci-körut 4/c.

Fiók MUZEUM-KÖRUT 11.

Sok és nagy nyereményt fizettünk már ki vevőinknek és pedig rövid idő alatt körülbelül három millió koronát.

Rendelőlevél levágandó. **TOROK A. ÉS TARSA** főelárusítók Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget korona összegben } utánvételezni kérem }
} postautalvánnyal küldöm. } A nem tetsző törlendő.

Pontos czim.